

лявать различны видове на по-низскы и по-высокы наумы изъ прѣдставленія. И въ однѣ-тѣ и въ другѣ-тѣ т. е. въ Математикѣ-тѣ и Философіи-тѣ — употреблява ся такожде и форма *анализическа*, кога-то *прѣва-ша* отъ тыя науки чрѣзъ геометрыческий анализъ разлага направены-ты величины на тѣхны-ты части, свойства и отношенія, или чрѣзъ аритметическо изваждане и дѣленіе, разлага суммы-ты на тѣхны-ты части и произведенія-та на тѣхны-ты съмножители; а *втора-ша*, чрѣзъ логыческы изводы, изъ общы начала извожда частны слѣдствія.

ОТДѢЛЕНИЕ ТРЕТЕ.

Условія за формы, кои-то съединявашъ мысли-шы въ едно цѣло.

§. 95.

Всичкы показаны формы сѣ добры — прѣво, тогава, кога-то ни давать плънь *наумъ* за прѣдмѣта; второ — тогава, кога-то прѣдставлявать мысли-ты ни въ потрѣбный *порядъ*, и *шреше* — тогава, кога-то ги при-вождать въ надлѣжнѣ *связь*. Нѣ плънота — та на наумы-ты завизи отъ *опрѣделенія-ша*; *порядъ-тѣ* на мысли-ты — отъ *раздѣленія-ша*, и, *связь-та* имъ — отъ *доказашелства-ша*; слѣд. това сѣ три неминуемы условія за формы на мысли-ты ни.

Изясненіе: *Опрѣдѣленіе* е такъво логыческо дѣйствіе, по кое-то ся изброявать бѣлѣжки-ты на извѣстенъ прѣдмѣтъ, и кое-то трѣбува да ги прѣдстави толкова, колко-то сѣ потрѣбны за да бы да ся отличи тоя прѣдмѣтъ отъ всичкы другы прѣдмѣты. Потова ся отличава то отъ *категорическы-шы* сжженія, въ формѣ-тѣ, на кои-то то обыкновенно ся прѣдставлява; поне-